

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Pozabljeno delo.

Kdor hoče narodu svojemu v resnici koristiti, ne sme opravljati svojega dela le na površji, oboževati ne sme le vrhov, skrbeti mora za korenike. Prvo delo je dobro, hvalevredno, a zadnje — potrebno.

Če se hoče narod stalno utrditi, prezirati se ne sme najmanjšega dela narodnega trupla, kajti le, če bodo vsi udje čvrsti in zdravi, delali bodo zložno in uspešno v blaginjo in čast domovine.

Narodu našemu še vedno manjka ne le političnega, temveč tudi gospodarskega središča. Že leta sem čuje se od mnogih strani, a žalibog večinoma od posamnikov želja, da bi se ustanovilo kako osrednje društvo za celo kronovino, ki bi imelo nalog narod politično prebujevati, poučevati ga posebno v socialnih potrebščinah, razjasnjevati mu prid in mogočno korist obilih v socialno življenje segajočih postav in naredeb, koje je ravno sedanja državno-

zborska večina v toliki obilici sklenila, da druga drugi vrata zapirajo.

Saj vender ni misliti, da je vse socialno postavodajstvo preteklih osmih let bilo le potrata dragega časa naših poslancev.

Kako zrno palo bi morebiti vender na plodovita tla, ko bi se našel kdo, da bi sejal.

Na češkem narodu, ki si ga stavimo v izgled, imamo najlepšo priliko opazovati, da sorodni ta narod ni le duševno probujen; marveč tudi materijelno tako podkrepjen, tako žilaven in podjeten, da z nekakim ponosom tudi mi kažemo na to prevažno stran „našega imovitega strijca!“

Ta narod živi seveda v družih razmerah, po leg njegove delavnosti pripisovati je to njegovi naravni leži in politični preteklosti; a to vse nas nikakor ne sme ovirati, da ne bi pričeli orati ledine, ter da ne bi poskušali, čim preje bi bilo moči, dospeti tudi na gmotnem stališči nekoliko na kvišku.

Posojilnice, kojih je osnovano precejšnje število z namenom, osvoboditi se upliva tujega kapitala, so vse hvale vredne, kakor tudi hranilna društva. A vse to ne zadostuje. Nedostaje nam narodnih podjetnih društev, — manjka nam narodnih podjetnikov! Kdor hoče hraniti, mora prislužiti; brez podjetja ni dobička!

Ni še davno, ko so bila ne le vsa večja obrtna in industrijalna podjetja, marveč celo obrti in kupčije najskromnejše vrste v rokah tujih podjetnikov. Imena v davkarskih registrih pretekle dobe so najboljša priča, da so domačini hlapčevali tuji gospodi, ki je, kakor pravimo s „culico pod pazduho“ pririmala v naše kraje.

No, reči smemo, da se je stvar v malem na bolje obrnila, tudi domačin si polagoma upa na dan, a še vedno le pri skromnih obrtih in kupčijah.

Večja podjetja so pa še vedno tuj monopol. Naš kapital, kolikor ga imamo, se še vedno v tmini skriva ter prepušča tujim podjetnikom domače zemlje sok.

V tej zadevi bi bilo prav lahko ugodneje, nego je v istini. Kaj je temu krivo? To vprašanje se je mnogo že razgovarjalo, in nahaja se celo ljudij, ki trdijo, da je pomanjkanju podjetnega duha mej nami krivo prepričilo število židovske nasebine, ki nam bi bila uzor podjetnosti.

Preverjeni smo, da Abrahamovih potomcev v resnici nihče ne želi za naše učitelje, kajti to bi se reklo hudiča z Belcebubom izganjati in hvaliti imamo Boga do komolca, da je dal našemu narodu toliko previdnosti, da do sedaj še ni zašel v kremplje teh zgodovinskih pijavk. Iskati nam je torej družih razlogov in teh se ne manjka.

Zgodovina nam kaže, da so na najvišjo stopinjo gmotnega stanja dospeli le tisti narodi, ki so bili v političnem ali pa narodnem duhu najtesneje združeni; kakor na pr. Francozi in Angleži. Čudovito moč narodne zveze in njeni upliv na narodno gospodarstvo kaže nam najjasneje zedinjena Nemčija, ki je v teku desetletja postala skoro merodajen faktor v svetovni kupčiji, akoravno je bila še pred Sedanom v velikim svetu skoro nepoznana.

Mi Slovenci sicer nismo država, ki bi mogla samostojno urejati svojo gospodarsko politiko. Resnica je celo, da gospodarska politika naše države ne jemlje nikakeršnega ozira na ta svoj skromni del; da se kljub pripoznanim potrebam naši deželi odrekajo oni pripomočki, ki v prvi vrsti služijo gospodarskemu razvoju, kakor železnice in obrtne šole.

A vse to nas ne sme ovirati, da ne bi izvajali posledic iz zgoraj navedenih zgodovinskih fakt. In ta fakta nam kažejo, da le jedinstvo in zedinjenje vsega naroda v jedno svrbo je pogoj vsemu napredku. In s tem dospeli smo tudi k odgovoru na vprašanje, kaj je krivo, da gmotno stališče našega naroda toliko zaostaja, celo oslabuje.

Manjka nam gospodarskega jedinstva, kar se je tudi v tej zadevi že storilo, premalo je, ker se ni popularizovalo. Kakor oni učenjaki malo koristijo ljudstvu, ki svoje osrečevalne ideje poskrivajo v debelih knjigah, ki so celo takozvani inteligenciji le po naslovih znane, tako ostajajo naši gospodarski naperi le na papirji; in le marljiv opazovalec vé, da je mej našim narodom vendar le nekaj mož, ki obračajo svojo pozornost tudi temu perečemu vprašanju.

Jako čudno je pa to, da mnogo veljakov, ki bi lahko v tej zadevi tako energično postopali, kakor v politiki, kaže toliko nebržnost in mlačnost za gospodarski položaj in za pogoje njegovega napredka.

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P—ski.)

Drugi del.

(Dalje.)

Šestnajsto poglavje.

Njih hiša je njih dom; njih izvoljena osoda

Je tiho (zasebno) življenje in nepoznano ime,

Pa ko jih sveta potreba kliče, ne bodo Zavrnili malovrednostij slave.

Jasno in radostno je napočila nedelja, katero se je Mabel imela iz Jezerišča k bratu vrniti. Vreme je bilo skoro ves čas od nje dohoda hladno in oblačno in rodovina se je večinoma le doma razveseljevala. Pa še jedenkrat je mila sapa polna prijetnih vonjav zmagala rano zmrzav: jasno čisto nebo, temnosinje jezero in krasno bojani gozdovi žarili so se z zadnjim smehljajem minulega poletja.

Manjkalo je še nekaj minut do zajutreka, Mabel je pri odprtem oknu svoje spalnice stala, obču-

dovala lepoto širne pokrajine ter duha okrepevala z mislimi, katere jej je prirodna krasota izbujala. Kar jej na uho zadone mili potegnjeni glasovi; tako popolnoma so se ujemali s prizorom in časom, da bi bila skoro mislila, da so vzdihljevi vetra v stari ameriški jelki pred oknom. Celó ko so polagoma postajali močnejši, napolovali so sapo še s sveto melodijo. V teh glasih bilo je nekaj toli utaznega, toli veličastnega, toli naudušujočega, da je komaj mislila na njih izvor; vsa zamaknjena je bila ter se razen sluha drugih čutil še celó ni zavedala. Nesumneno to so bili glasovi orgel, katere je nekdo za nenavadno zvedenostjo in spretnostjo prebiral; in orgle je bila Mabel v knjižnici zapazila. Beatrica jej je res bila zagotovila, da zna le priproste pesmi orglati; ta hvalnica, ki je sedaj po poslopji donela, pa je težavna in veličastna skladba starega imenitnega skladatelja. Dokler niso krasni glasovi utihnili, Mabel ni mislila na ono dozdevno neresnico ter se je le utapljala v vzvišene misli, katere so jej orgle izkujale. Sledila je neprestana, skoro neugodna tihota. Ko so je prepričala, da se glasovi ne bodo ponovili, predramila se je; kar hipoma jej je v glavo šinila misel: „Ali je Beatrica sebe in mene

gledé na svojo nadarjenost slepila? Ali se je pa kar nenadoma naudušila?“

Brzo je ogrnila ruto prek glave ter je skozi nizko okno stopila na široke pomole, potem je šla krog hiše proti knjižnici, smehljala se je ter si rekla: „Prepričam jo, če jo pri prebiralu najdem.“

Knjižnica, kjer je rodovina tudi navadno zajutrekovala, bila je v krilu prav na konci hiše. Mabel je mislila prijateljico presentiti ter se jej kar nenadoma na oknu pokazati; zato je na tihem šla krog oglov pomolov. Hipoma je obstala ter je zadrege vsa zarudela. Stala je kar naravnost nasproti pravemu orglavcu, mlademu hišnemu gospodarju, ki je bil na značajan način svoj dohod naznanil, potem pa stopil na široki pomol, da bi se krasnega jutra veselil.

Ko sta se pred nekoliko tedni sredi samotnih poljan nenadoma našla, strmela nista bolj nego takrat. Pri onej priliki sta bila pametni čut Mabelin in previdna blagosrčnost Parcivalova odpravila vsakatero zadrego, takrat pa sta priprosta odkritosrčnost od jedne strani in ljubka skromnost od druge strani brzo jima povrnili srčni mir, ki je bil le za trenotek močen.

Tudi drugim narodom neso pečene tice prifrčale v odprta usta, a njih voditelji poznali so bolj natanko pogoje narodnega obstanka, osnovali so že pred desetletji z velikimi napori in s trudom, obrtna društva, ki so kot središča gospodarske vede raztezala svoje delovanje po vsej deželi, ki so ustanovljala privatne učilnice, katere je država še le pozneje podpirala ali podržavila, ki so v tistih časih, ko se država v nobeni pokrajini ni brigala za obrtni pouk, napravljale razstave, skrbele za izvažanje proizvodov in za inteligentni naraščaj.

Delokrog jedrnatih društev, ki sicer še vedno plodonosno uplivajo, je v novejšem času deloma preminul; za deželo našo pa, kateri država jedrnatih skrbij še ni prevzela na svoje ramena, bilo bi delokroga na izobilje, a nedostaje nam delavcev, ki bi se trudili z delom, ki sicer ne donša politične slave in lavorik, katero pa kljubu temu ni manj potrebno, ker je podlaga politični stanovitosti naroda!

Toliko, kar se tiče glave naroda. A tudi udje naroda neso brez krivde. Čeravno v narodnih vprašanjih mejsobno občujemo, drug drugzega podpiramo, deloma celo trdno stojimo kakor skala v boji za narodne pravice, smemo vendar reči, da v gospodarskih zadevah mejsobno ne občujemo, drug drugzega ne podpiramo; da smo kakor trst omahljivi in slabotni v teškem boju za življenja obstanek, da za skledico nekake idealne ravnopravnosti, popuščamo najvažnejše gmotne terjatve; da prenašamo vsa bremena brez vseh koncesij na gospodarskem polju. Se mari v tem oziru nemamo ničesar učiti od drugih narodov?

Hlapčevanje ni še iz naše krvi. Radi se pokorimo tujim gospodom, verjamemo in občudujemo tuje proroke, mej sabo pa smo razcepljeni, zavisti, ta signatura hlapčevskih mislij, vlada nad nami, in dokler se tudi na gospodarskem polju ne spoznamo in ne spojimo v jedinstvo je naš trud le polovičarski. Prisvojiti si je treba ljubezen do naroda in do narodnjakov ne le v lepih besedah, marveč v dejanji.

Za povzdigo kmetijstva, ki je seveda glavni gmotni vir naše dežele, se od merodajnih strani skrbi gotovo jednako, morebiti celo več nego po drugih kronovinah. Kmetijska družba in pa različni strokovni listi razširjajo mej narodom vedo o umnem gospodarstvu. Gospodarska šola in potovalni učitelji uplivata neposredno na razvoj kmetijske vede in gotovo smemo se od teh vsestransko podpiranih faktorjev nadejati polagoma najboljšega uspeha za naše kmetijstvo.

Vse drugače pa je, če se ozremo na kranjsko obrt in industrijo. Tukaj ne vidimo niti najskromnejših priprav za pričetek kakega zloznega premišljenega delovanja; in skoro smelo trdimo, da se merodajni in uplivni krogi z neko nezapopadljivo antipatijo obračajo od vseh ustanov in družeb, ki se tičejo obrtnije. Kakor se je bavljenje s kupčijo in rokodelstvom v srednjem veku zmatralo nečastnim za višje kroge, tako se menda zdi nekaterim našim veljakom dotika z obrtjučimi krogi še vedno nekako odurna ali brezčastna. Moj tem ko beremo v poročilih obrtnih družeb po družih kronovinah imena najveljavnejših mož in stro-

kovnjakov, ko slišimo, kako je imel angleški ali pa francoski premier svoj državniški govor v zboru kupčevalcev ali pa delavcev, zdi se nam kaj tacega kar neverjetno. Drugi državniki imajo seveda o obrtniškem proizvodstvu drugačne misli, kakor pri nas; in najbrže je to, pri njih uzrok vednemu napredku; — pri nas pa vednemu zastanku.

Ta nebriznost naših domačih politikov sega celo tako daleč, da se za obrtnijo ne menijo niti glede na narodno stališče. Vse kupčije in rokodelstva, če tudi na videz narodne, delajo po tujem kopitu, rokodelska terminologija je v povojih in če nikjer ne najdeš tuje besede, tukaj imaš jih na izbir. To tudi drugače biti ne more. Če se tako zvana „inteligenca“ odteguje temu delu, kdo naj ga izvrši? Morebiti priposti rokodelce?

Se je li čuditi potem, da se mej sabo ne spoznamo, da imamo narodne obrtnike a ne narodnega obrtništva. Koliko polja je tukaj neobdelanega, koliko prostora za učenjake in strokovnjake pokazati dejansko svojo pomoč ubožnemu narodu. Nesebičnost ima tukaj najlepši kraj razprostrti svoj blagodejni upliv, a brez nesebične požrtvalnosti na tem potu ni ničesar dosečil!

Neprijetno je odkrivati rane na lastnem telesu, tem potrebneje pa opozarjati na nedostatke, ki ovirajo popolni razvitek naroda, ki bode še le tedaj zaslužil vsestransko spoštovanje, ko bode tudi na tem prevažnem polju stal na lastnih nogah. Da pa to dosežemo, premeniti je marsikomu ne le svoje nazore, mnogim celo svojo naravo!

Ker so bili naši rokodelci od nekdaj reveži in pomagači tujih gospodov, zašli so nazori, da je to tako, in da drugače biti ne sme, nam popolnoma v meso in kri.

Posvetna blaginja se domačim delavskim krogom skoro ne privoščiti; nazori so utrjeni, da je to privilegij neproduktivnih stanov in pa — tujcev!

Naš narod nema plem nitašev, pač pa tako razcevelo stanovsko razliko, da se lahko drugim v izgled postavlja. Seveda so bili časi, ko je bilo drugače, a gotovo je, da nismo še tako daleč, da bi smeli brez škode baviti se s tako potrato.

Stališče produktivnih stanov, propada dan za dnem. Tuji izdelki spodkopavajo tla domačemu prisluzku. Pridobniški uspehi so, če se prav površnemu opazovalcu mnogokrat blesteči vidijo, le življenje „iz rok v usta.“ Najmanjša nezgoda prvrne ves sijaj tacih papirnatih biš.

Mnogokrat zadeva seveda krivda tudi one, koje zagovarjamo, a kdo je narodu učitelj na tem polju?

Že leta in leta opazujemo razvoj našega naroda. Stori se je mnogo, požrtvalnost za narodne ideje je vzgledna, a zastoj čakamo, da bi se kdo ozri na narodne produktivne stanove. Kar smo, in kar desedaj imamo, izvira iz lastnega truda. Nikake tolažilne in dobrohotne podpore ne nahajajo obrtjučiji stanovi v narodnih krogih. Iz lastne inicijative storilo se ni za ta stan niti v duševnem niti v gmotnem zmišlu ničesar, in to je tem žalostneje, ker vidimo, kako se nam nasprotni narodi opirajo ravno na ta stan, — na meščanstvo. Z obrtniški vprašanji ne bavi se nikdo, izpeljava varujočih postav se bolj ovira, nego pod-

pira; je li potem čuda, da so obrtjučiji krogi pri narodnem vozu, — peto kolo!

Dobro vemo, da je urejenje socijalno-gmotnih teženj mnogo težavnejši, nego politični govori, preverjeni smo pa do dobrega, da ostane narodno delo le polovičarsko, dokler se ne okrepi narodni delavski stan.

Ta stan je pri nas že toli oslabil, da si sam brez blagohotne podpore merodajnih in političnih faktorjev ne more več pomoči. Domače hrane nema — obrtniško strokovne literature ne poznamo, kje naj si pridobi obilo vede, da bode obstal v težavnem boju; kje značaja, da bode napredoval?

To vprašanje postaja tem važneje, ker se našim sinovom čedalje bolj zapirajo pota v srednje šole. Reven narod smo. „Battelvolk“, ime pridejali so nam nedavno Nemci. Stori pa naši rodoljubi dovolj, da izgubimo ta „častni“ priimek?

Naše kmetijstvo ne leži na mehki blazini, — če pa še obrtne težnje v nemar puščamo, obdržali bomo ime reven narod na večne čase. Ta priimek ni sramoten, ker se vedno združuje s poštenjem, — a mnogo nam v realnem življenji ravno ne koristi.

Pripomočkov v povzdigo obrtnijstva je mnogo; treba pa je, da se lotijo vsi faktorji zložno in premišljeno tega pozabljenega — narodnega dela!

—*—

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 31. avgusta.

Ker so vsled izstopa nemških poslancev iz češkega deželnega zbora mandati zastopnikov Praške trgovske zbornice zgubili veljavo, bode tudi zbornica letos volila štiri poslance. Ker ima zbornica sedaj češko večino, bodo voljeni Čehi. Zastran kandidatur se pa še neso češki vodje sporazumeli. Mladočehi želé, da bi se postavil kak njih pristaš za kandidata, Staročehi bi pa najrajši vse mandate obdržali za-se. Sedaj se vrše pogajanja o tem, in če se ne bodo mogli sporazumeti, bodo pa Staro- in Mladočehi postavili vsak svoje kandidate. — Ker se je dr. Russ bil pri nekaterih prilikah izjavil za bolj spravljivo politiko, ga Nemci ne mislijo postaviti za kandidata za deželni zbor. V Tešenu bodo mesto njega postavili odvetnika dr. Julija Garzaina.

Vnanje države.

Novi bolgarski vladar hoče z nekakim ponosom in preziranjem imponovati Bolgarom. Kakor se kaže bode jako strog. Govori sploh malo in posebno s častniki tako prijazno ne občuje, kakor je Battenberžan. Pred vsem zahteva od njih brezpogojno pokorščino. Sploh ravno v Bolgari, kakor je vajen prevzetan Nemeč s Slovani, ki so mu le inferijorna rasa. — Karavelov je pred prihodom kneza ostavil Sofijo in odšel v sosedno vas Knjezovo. Njegovi tovariši se pa le malo pokažejo na dan in imajo večkrat tajna posvetovanja, kar dela vladi velike skrbi.

Vsi časopisi ugibljejo, pride li ruski komisar v Bolgarijo ali ne. Vlasti se o tem še neso sporazumeli. Turčija je v tej zadevi popolnoma neutralna, Rusiji je naznanila, da ne bode ničesar storila, dokler se vlasti ne sporazumejo. Nemčija in Francija sta za to, da se pošlje v Sofijo ruski general Ernroth, Avstrija, Anglija in Italija pa temu ugovarjajo, ker se ne strinja z Berolinsko pogodbo.

„Beatrici hotela sem se zahvaliti za to lepo simfonijo“, rekla je Mabel, ko sta se prav pristrčno pozdravila. „Ko bi ne bila mislila, da vi ste vsaj petnajst kilometrov daleč od doma, vedela bi bila brez dvojbe, komu se imam za lepo pesen zahvaliti.“

„Sinoči sem se bil stoprv o zeló pozni uri popolnem iznebil vseh opravil“, rekel je Parcival, „a potem me je nekaj nepremagljivo vleklo domov, res bila je to prava slutnja.“

„Ali ste se dobro počutili, odkar sem vas zadnjič videl?“, pristavil je bistro jo pogledavši v obličje. Na tem se je res bil izgubil žar hipnega iznenadenja in nekoliko bledost se je očitno odlikovala od zdrave boje, katera se je oni dan sredi poljan na lici jej kazala.

„Ne popolnem dobro“, odvrnila je smehljaje; „pa jaz ne mislim rada na to, ker nisem kar nič vajena naloge bolnice igrati.“

„Bojim se, da je tostran hiše prehladno“, rekel je Bayard, opazivši, da jej je veter ruto z glave potegnil. In s spoštljivo uljudnostjo, ki se je dostojnemu možu kaj lepo podajala, ponudil jej je roko ter jo peljal na ono stran hiše, katero je jutranje solnce razgrevalo. Ker gospa Parcivalova še ni bila prišla iz svoje sobe ter jih k zajutreku še

niso bili poklicali, sprehajala sta se nekaj minut polagoma gori in doli. Bayard jo je s sočutjem popraševal po raznih članovih Vaughanove rodovine ter jej je izrekel odkritosrčno sožalje o bolezn starega gospoda. Mislil je tudi pravo, da je očetova bolezen v gotovi zvezi z očitno premembo Mabelinoga zdravje.

„Prav res!“, zaklicala je živahna Beatrica, mimo katere sta bila že dvakrat šla, pa je vendar nista zapazila. Stala je v durih ter je niju sprehod in pogovor s svojim zabavljanjem pretrgala; „strije Bayard, zdi se mi, da vi igrate različne naloge: Kot tat po noči prišli ste v hišo, pri dnevnem svitu ste nas z extravaganza furiosa prebudili iz spanja in sedaj vas vidim, da na novi način zdravite našo bolnico, katerej stara mati ne dopušča, da bi pred zajutrekom sveži zrak dihala.“

„Tako!“, rekel je Bayard, ki je na videz le na Beatricin zadnji očitljej pazil; „po takem moral bi jo bil povabiti v knjižnico, kjer krasen ogenj gori.“

„Nikakor ne“, rekla je Mabel smehljaje umaknivši svojo roko ter k Beatrici stopivši. „Pač ni komur ne more škodovati dihati toli prijetno sapo. Beatrica je nekaka samosilka („a would be tyrant“), to je vse.“

„Beatrica je le malo hudo vreme ženske“ („scold“ — obiralka), rekel je Bayard ob jednom s poljubom jej zatisnivši ustne, ki so ga še dalje hotele grajati. „Res še nikdar me ni pozdravila bolj prilizljivo nego ravno sedaj. Beatrica, komu pa prihranjuješ vse svoje olikane govore?“

„Ljudem, katere lahko brez prilizovanja hvallim“, rekla je; iztrgala se mu je ter je svojo roko položila Mabeli v roko s kaj osrčenim obrazom, ki je očitno rekal, da sta se bili obe zoper njega zavezali. „Gospica Vaughanova ni nikdar slišala, da bi jaz ne bila dobro o njej govorila.“

Besede so Beatrici najbrže slučajno ušle, a Bayard čutil se je očitno zadetega. Grizil se je v ustne in videl se je nekoliko zmocen od spomina, katerega so prebudile. Mabel uprla je oči za trenotek v njegovo obličje, potem pa se je stran obrnila ter opazila nekaj besed o širnem lepem razgledu.

Zato je bilo vsaj dvema v družbi jako prijetno, ko sta trenotek pozneje zaslišala potegnene, a ginljive srčne besede: „Dobro jutro, dragi sin!“ Mehka, a še vedno lepa roka je dlan položila na široko čelo Parcivala. Ta se je brzo obrnil, da bi z radostnim obrazom mater pozdravil. (Dalje prih.)

Italija je priporočala Turčiji, da naj potrdi novega bolgarskega kneza, bodo že potem vlasti skrbele, da se stanje v Bolgariji spravi v sklad z mejnarodnimi pogodbami. Avstrija in Anglija podpirata italijanski predlog. Na svet Avstrije je Turčija popravila Rusijo, da naj stavi kak bolj praktičen predlog, za kar se pa v Peterburgu najbolj ne bodo zmenili. — Po poročilih ruskega lista „Novosti“ je pa Turčija vsprejela ruski predlog, da se general Ernroth pošlje v Bolgarijo, da bode deželo vladal, dokler se izvoli zakoniti knez. Dogovorili sta se pa, da Ernroth ne bode v nikakem slučaju kandidat za bolgarski prestol. Turčija se je celo zavezala, da pošlje vojake v Bolgarijo, ko bi jo Koburžan ne hotel z lepo ostaviti, ali bi se sploh Bolgari kaj branili izročiti oblasti ruskemu generalu. Sedaj morajo temu sporazumljenju mej Rusijo in Turčijo pritrčiti še velevlasti. Ruski list trdi, da je to zvedel iz gotovega vira, če je res, bomo v kratkem videli.

Letošnja srbska skupščina bode imela 208 članov. 156 jih bode volil narod, 52 pa imenoval kralj. Vseh davkoplačevalcev, kateri imajo vsi vojni pravico, je 452.308.

Govori se zopet o shodu ruskega in nemškega cesarja. Vladarja bi se sešla, ko se bode car Aleksander vračal z Danskega.

Francosko ministerstvo je naznanilo vsem občinskim predstojnikom, da bode zmatralo vsa posvetovanja in sklepe kongresa občinskih zastopnikov, ako se snide, za nezakonite in se ne bode na nje oziralo. Pariški mestni zastop pa še vedno dela priprave za kongres in se nadeja, da se snide kakih 30.000 občinskih zastopnikov iz provincij. Prav odločno se vlada vendar ne upa upreti Pariškemu mestnemu zastopu. Prav lahko je tedaj mogoče, da se res snide kongres in bode s svojimi sklepi še belil lase francoskej vladi.

Nemškej vladi prihajajo mnogobrojne prošnje za povišanje carine na žito. Vlada se bode najbrž ozirala na te prošnje in v prihodnjem zasedanju državnega zbora že predlagala povišanje. Najbrž je te prošnje že najela vlada. Povišanje carine na žito bi najbolj škodovalo Rusiji, nekoliko Avstro-Ogerskej. Bismarck hoče najbrž s povišanjem carine škodovati Rusiji, ki je Nemcem mnogo škodovalo z ukazom, da tujci ne smejo imeti posestev v Rusiji. — Berolinski socialisti hoteli so v Grünau-u pririditi Lassalovo slavnost. Policija je pa slavnost prepovedala, pa vzlic temu je več Berolinskih socijalistov napravilo izlet v Grünau, kjer jih je čakalo mnogo policistov, ki so slavnost zabranili in 21 osov zaprli.

Danska vlada je dobila od nemške zagotovila, da ni dala nemškim listom nikakega migljeja, da naj pišejo proti Danskej. Nemčija želi ohraniti prijateljstvo z Dansko. Izjave nemške vlade so napravile v Kodanji najboljši utis in danski vladni časniki dokazujejo, da utrjenje Kodanja nema posebnega pomena, ter naperjeno proti Nemčiji.

V angleške spodnji zbornici objavil je državni podtajnik James Fergusson, da je angleškimi zastopnikom v Kitaji vlada ukazala da naj zahtevajo, da se angleškim parnikom za vožnjo po rekah na južnem Kitajskem dovolijo take olajšave, da bodo mogli Angleži tekrovati s Francozi, ki so s Tientsinsko trgovsko pogodbo dobili razne predprave.

V severnem Afganistanu je buknil nov ustanek. Natančneje poročil še ni, zategadel ne vemo, ali se je narod spuntal iz svojega nagiba, ali ga je pa že podšuntal iz ujetništva pobegli Eyub han.

Dopisi.

Iz Vipave 30. avgusta. [Izv. dop.] „Tandem aliquando“, dejal bode marsikateri čitatelj „Slov. Naroda“ čitajoč današnji moj dopis kojega je pričakoval že vsaj pred tednom dnij. Ali kaj se hoče, čakal sem tudi jaz, da se kdo oglasi, a zastonj. Čitajoč vsak dan po časopisih dopise o slavljenu rojstnega dneva presvetlega cesarja mislil sem vedno: „Kaj pa ti delaš, draga Vipava? Od tebe ni duha ne sluha. Človek bi mislil, da ne spadaš več pod Avstrijo, da ti ni več do vladarja. In vendar vem, da si praznovala rojstni dan presvetlega cesarja in to ne na tihem.“ — In sklenil sem uporabiti čas molčanja, — molčalo se je res kakor velik teden —, da poizvem natanko o vsej stvari in poročim tebi, „Slov. Narod“, ki si bil že naprej slavnost naznanil. Ker je pa vendar stvar zakasnela nečem ustavljati se pri vseh točkah ampak omenim le glavne. Torej „in medias res“. —

Občinstva udeležilo se je slavnosti toliko, da Vipava ne pomni pri jednacijah veselica kaj tacega. Na krasno in v resnici ukusno prirejenem vrtu g. Dolenca postavljen bil je oder, kjer so se vršile posamične točke in po vrtu v lepem redu pripravljene mize za skupni banket, kojega se je udeležilo za Vipavo res veliko število, okolu 120 oseb. Program naznanil je bil že „Slov. Narod“ omenim le, da se je završil v občno zadovoljnost, izvrstno. Da ne govorim o slavnostnem govoru, ki ga je govoril g. Budal vsakemu Slovincu iz srca, da preidem petje in deklamacijo gospice Olge Ložarjeve, koja je

pokazala, deklamovaje Stritarjev „Begun“ v občno pohvalo, svojo spretnost in neustrašenost pred občinstvom, da ne omenjam drugih manj važnih točk, ne morem, da bi ne omenil izvrstnega sviranja na glasovir in sicer šesteroročnega „Il Trovatore“, koje so svirale gospa Beltraminini in njena gospica sestra in gospa Ditrich in pa dveh četvororočnih komadov, kojih prvi sta svirali gospa Beltraminini in gospica Mici Ložarjeva, drugi gospa Ditrich in gospica sestra gospe Beltraminijeve. Res občudovati smo morali njihovo spretnost na glasovirju. Omenim naj še nepričakovanega nastopa g. Silvestra, ki nas je prijetno iznenadil se svojim: „Ali smem Slovenec biti?“ Hvalevredna točka žela je tudi obilo hvale.

Za dolgim programom, ki se je kakor rečeno vršil jako dobro, prišel je banket. Mej njim kratkočasili so Vipavski pevci se svojim v resnici dobrim petjem udeležence slavnosti. Slavnost počastil je se svojim pohodom tudi c. kr. okrajni glavar vitez Schwarz, kateri je pri banketu napil presvetlemu cesarju. Toda on pripeljal nam je tu seboj vsako vrstne bengalične razsvetljave, koja je veselico še bolj povzdignila.

Banket trajal je dolgo v noč. Najprej odpravila se je častita duhovščina, koja se je udeležila slavnosti mnogobrojno, potem šli so pa tudi drugi zadovoljni v svoja domovja. Vsa čast tudi gg. učiteljem, ki so bili dobro zastopani in menda se ne motim, ako rečem, da ne le iz doline, ampak tudi z vrhov ni mankalo nikogar.

Poslednjič gre pa čast in hvala sl. odboru društva rudečega križa, ki je za vse tako dobro skrbel. Še srečkanjem nabralo se je toliko, da so se pokrili vsi stroški, ki niso bili tako mali, in da je društvo še dobilo kakih 20 gold. v svojo blagajnico. —

Domače stvari.

(Gimnazijo v Kranji) zadela je, kakor smo že omenili, vsa nemilost naučnega ministra Gavčca. Mestni zastop kranjski, uvažujoč koristi gimnazije za mesto in za vso Gorenjsko, storil je bil veldušen sklep, da bode mesto na svoje troške vzdrževalo prvi razred. A tudi to nič ne pomaga. Kakor se nam pripoveduje, gospod Gavčc tudi pod tem pogojem ne dopušča, da bi se letos otvoril prvi razred, za kateri je že oglašenih nad 40 učencev. Torej niti za lastne novce ne smemo skrbeti za svoje dece pouk!

(K Trstenjakovi slavnosti.) Elegantno tiskana vabila na slavnost petdesetletnice se že razpošiljajo. Iz Slovenjega Gradca se nam javlja, da se delajo velike priprave, prirejajo slavoloki in oglašajo gostje iz raznih slovenskih pokrajin, posebno pa bode slovenski Štajer odlično in mnogobrojno zastopan.

(Iz Slovenjega Gradca.) Povodom Trstenjakove slavnosti se naznanja, da se njegove fotografije dobivajo pri tukajšnjem fotografu g. R. Neuner-ji, male po 30 kr., velike po 60 kr.

(Osobna vest.) Povedali smo že, da je znani slavofag in „ljubljenec Ljubljanskih gimnazijalcev“ prof. E. Nedved iz Ljubljane premeščen v Iglavo. Namestu njega pride na Ljubljansko gimnazijo prof. Julij Wallner iz Iglave. Profesor Wallner je že pred desetimi leti služil za suplenta na c. kr. višji realki v Ljubljani in je bil takrat zaradi svojega ljubeznivega in taktnege vedenja v vseh krogih jako priljubljen. Tedaj dobra ména!

(Mestni zdravstveni svet) imel je je dne 27. avgusta sejo, pri kateri je bilo pričujočih sedem članov. Razpravljalo se je v tej seji o zgradbi nove otroške bolnice in o dopuščeni skladišča za česlo na starem živinskem trgu. O prvem vprašanju je c. kr. deželni zdravstveni svet izrekel se proti dovolitvi, da bi se namreč nova otroška bolnica smela graditi na prostoru za sedanjo otroško bolnico, v sredi mej Poljanskimi in Streliškimi ulicami, zahteval je celo, da se sezida zunaj mestnega pomerija. Mestni zdravstveni svet je pa z ozirrom na to, da je odmenjeni prostor zelo oddaljen od družih hiš, torej popolnoma izoliran, da so tam terenske razmere prav ugodne, voda dobra in da ni misliti, da bi se na onem kraju kedaj razširilo mesto, — izrekel se z vsemi proti jednemu glasu, da je odločeni prostor za zgradbo otroške bolnice pripraven. Vodil ga je pri tem sklepu tudi ta pomislek, da bi bila otroška bolnica, ko bi stala zunaj mesta, za prebivalstvo le malo koristna, da se v otroško bolnico odda mnogo otrok, katerih bolezn

neso nalezljive in da sploh tudi otroške nalezljive bolezn neso posebne nevarnosti za drugo prebivalstvo. Poudarjalo se je tudi to, da v nobenem avstrijskem mestu nemojo otroških bolnic zunaj mesta. — O drugem vprašanju izrekel se je mestni zdravstveni svet jednoglasno, da se pusti skladišče za česlo na starem živinskem trgu, vendar le tako dolgo, dokler se ne bodo tam začele nove zgradbe. V tem slučaju odpraviti bi se moralo skladišče iz olupševalnih ozirrov. Okuženja zraka se pa ni bati od tacega skladišča, ker tvarina česla celo mikrobe pokonča, ki se dandanes proglašajo prouzročitelji kužnih boleznij.

(Iz Metlike) 30. avgusta: Z včerajšnjo razstavo goveje živine smemo prav zadovoljni biti. Razstavljene primerno rejene živine je bilo nad 100 glav. Na razstavo so prišli iz Ljubljane g. deželni glavar grof Thurn, g. Seunig, podpredsednik c. kr. kmetijske družbe, g. Pirc, tajnik c. kr. kmetijske družbe; s Krškega g. Pfeifer, dež. in drž. poslanec; iz Novega mesta g. ravnatelj Dolenc. Po loteriji je bil banket s primernimi zdravicami.

(V Zagrebu) pričela je včeraj glavna obravnava proti dr. Davidu Starčeviću, odvetniku v Jaski, in njegovemu stričniku Ivanu Starčeviću zaradi poneverenja in goljufije. Zatožba je jako obširna in obravnava bode trajala več dnij. Zagovornika sta dr. Frank in dr. Ivandija.

(Premembe v Ljubljanski škofiji.) Kanonično investituro dobili so gospodje: Janez Koprivnikar, župnik na Savi, za župnijo Vrhnika in Martin Molek, kaplan v Šmartnu pri Litiji, za župnijo Savo, dnè 27. avgusta; Janez Vrhovnik, kaplan v Dobu, za župnijo Št. Gotard dne 8 avgusta in Gašpar Vilman na župnijo Sela pri Šenpergu dne 19. julija. Gospodu Andreju Pavliču, župniku v Radečah, se je podelila župnija pri Devici Mariji v Polji, gospodu Matiji Lavriču, župniku v Novej Oslici, župnija Studenec pri Raki, in gospodu Antonu Berčetu, kaplanu v Sodražici, župnija Št. Lampert. Gospod Janez Nemanič, kaplan v Gradu, dejal se je v časní pokoj. Premestili so se gospodje kaplani: Matej Pintar, iz Radeč v Št. Rupert; Janez Golob, iz Černomlja v Št. Kancijan pri Dobravi; Janez Pokorn, iz Čateža v Černomelj; Janez Lavrencič, iz Postojine v Cerklje; Valentin Orehek, iz Čemšenika v Št. Jurij pri Svibnji; Boštijan Elbert, iz Škofjeloke v Vodice; Fran Gornik, iz Št. Ruperta v Komendo; Ludovik Jenko, iz Višnje Gore v Šmarje; Toma Potočnik, z Vrhniko v Dob; Matej Sitar, iz Polhovega gradca na Vrhniko; Julij Čuk, iz Logateca na Studenec; Janez Zevnik, iz Studenca v Šmartin pri Litiji; Janez Alijančič, iz Šmarja v Ribnico. More, kaplan v Ribnici, pride pa za farnega administratorja v Leskovec. Na novo so se nastavili gospodje: Andrej Česenj za kaplana v Rateče; Alojzij Kraigher, v Čatež; Janez Hladnik, v Polhov gradec; Janez Zupanc, v Grad; Janez Zakrajšek, v Postojino; Janez Volk, v Čemšenik; Janez Oblak, v Škofjoloko; Gustav Šiferer, v Preserje; Miha Horvat, v Višnjogoro; Janez Mikš, v Logatec in Fran Verhovšek, v Sodražico.

(V Črnem Vrhu) bil je dne 28. t. m. lovec na lovu. Kar začuje močan topot s perutnicami, stopi na štor, da bi še bolj nastavlil svoja ušesa, kar zagleda v zraku velikega sokola, nesočega v svojih krempljih divjega petelina. Hitro pomeri in sproži in hkratu padeta oba na tla. Petelin je bil 5 kilogramov in 15 dekagramov težak. — (Mislimo, da to ni bil sokol, ampak orel. Vsekakor naj bi bil gospod dopisnik povedal, koliko je roparska tica merila z razprostrtimi peruti. Uredn.)

(V Št. Rupertu na Dolenskem) otvorila se je včeraj s pošto združena brzajavna postaja z omejeno dnevno službo.

(Vabilo k besedi,) koje priredi Tolminska čitalnica v svojih prostorih 4. dne septembra 1887. Vspored: 1. „Jadransko morje“, poje moški zbor. 2. Deklamacija. 3. „Nazaj v planinski raj“, poje mešani zbor. 4. Igra: „Kdor se poslednji smeje“. 5. Putnica „Kola“, poje moški zbor. 6. Ples. Ustoppina k besedi za osobo 20 novcev. Pristop k plesu za gospode 50 novcev. Začetek točno ob 1/2 8. uri zvečer. K mnogobrojni udeležbi vabi najuljudneje odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 31. avgusta. (Izvestje Reuterjevo:) Zaradi težav sestaviti nov kabinet se je sklenilo, da ostane sedanje ministerstvo do novih volitev, ki bodo prihodnji mesec.

Pariz 31. avgusta. Morilca Pranzinija danes zjutraj usmrtili.

Brno 30. avgusta. Včeraj zadela mesto Vasovice velika nesreča. Pogorelo je 120 hiš z gospodarskimi poslopji, mej njimi mestna hiša, mestna pivovarna. Beđa velika.

Peterburg 30. avgusta. „Novosti“ pišejo, da je Porta vsprejela Rusije predlog, da se odpošlje general Ernrot na Bolgarsko in da sedaj prigovarja veseliam, naj ta predlog odobre. Ko bi princ Koburški ne šel z dobrega iz Bolgarske, ali ko bi se mogotci bolgarski zoperstavliali prihodu generala Ernrota, bi sultan poslal svojo vojsko nad Bolgare.

Berolin 30. avgusta. Thielmann bil je poslanikom v Darmstadt imenovan že pred Koburško epizodo, njegov odpoziv torej nema ostrine. Sicer pa za zdaj mesto nemškega agenta v Sofiji ostane prazno.

Pariz 30. avgusta. Ukaz, da se mobilizuje 17. voj, odposlal se je danes zjutraj brzojavno. Mobilizacija prične jutri.

Pariz 30. avgusta. Časniki javljajo, da je francoski generalni konzul v Sofiji, Flesh, dobil dovoljenje za dopust na nedoločen čas.

Rim 30. avgusta. Vlaku vozeč iz Verone, trčil je pri Dossobuono z brzovlakom, prišedšim iz Mantove. Sedem vagonov skočilo s tiru in je popolnoma zdrobljenih, jedna osoba teško, devet oseb lahko ranjenih.

prinaša v IX. zvezku naslednjo vsebino: 1. Fr. Gestrin: Kdo vé? Balada. — 2. Podlimbarski: Markica. Slika iz bosenskih gor. — 3. Fr. Podkrajšek. Grad Predjamski. Krajepisno-zgodovinska črtica. — 4. M. Čilenšek: Kaj pripovedujejo ob Ložnici. V. — 5. Slavomir: Srčni vzdih. Pesmi. — 6. dr. Fr. F. Celestin: Michail Nikiforovič Katkov. Nekrolog. — 7. P. pl. Radics: Iz francoske dōbe. Slovenski uradni spis iz leta 1810. — 8. Radinski: Na tvojem srci. Pesem. — 9. Jos. Kostanjevec: Na Silvestrov večer. Povest. — 10. I. Šubic: Rastlinske bolezni. V. — 11. Jos. Kržišnik: Tiha ljubezen. Pesem. — 12. Književna poročila: V. V. Oblak: Morphologie des Görzer Mittelkarstidialektes mit besonderer Berücksichtigung der Betonungsverhältnisse von Dr. Karl Štrekelj. Wien, 1887, 8°, 122. — 13. Darvin Trstenjak. — Wolfova slavnost v Idriji. — Jesičnik. — Cuore. — Dodatek k Erjavčevemu životopisu. — Stapleton. — Trubarjeva slika. — „LJUBLJANSKI ZVON“ stoji: vse leto 4 gld. 60 kr., polu leta 2 gld. 30 kr., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Sigurno zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja in drugih slabostij, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“ Škatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (19-6)

Tujci:
30. avgusta.

Pri **stomu:** Pitani iz Pariza. — Schöppass iz Monakovega. — Wegerstorfer iz Emsa. — Walzel, Juvančič Austerlitz, Töpfer z Dunaja. — Schotz iz Brna. — Kőrösi iz Gradca. — Sumave, pl. Nikolič iz Zagreba. — Hanusch iz Kranja. — Bušar iz Perova. — Palese, Maurer, Ziffo iz Trsta.

Pri **stallu:** Dr. Habart, Wahliss, Primožič, Hiebner, Stern, Ronzoni, Goldmann, Lustig, Friedenstein, Friedenjüng z Dunaja. — Kőrösi iz Budimpešte. — Müller iz Znaima. — Arndt iz Zagreba. — Poženel iz Bistrice. — Mahnič iz Ljubljane. — Schlambach iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru:** Grabner, Kapš z Dunaja. — Burja iz Perova.

Pri **avstrijskem cesarju:** Benkovič iz Škofjeloke. — Bergant iz Selc.

Pri **južnem kolodvoru:** Lipkovič iz Mosakova. — Hörman z Dunaja. — Jeločnik iz Litiče. — Stare iz Kamnika.

Pri **Virantu:** Skravec iz Ribnice. — Bantan iz Dragatuša.

Umrli so v Ljubljani:

30. avgusta: Josip Köhrer, strugar, 42 let, Kravja dolina št. 11, za otrpnenjem možgan.
31. avgusta: Fran Gostič, tiskarskega strejevodja sin, 5 mesecev, Kladezne ulce št. 17, za katarom v želodcu in črevih.

Poštna zveza.

Odhod iz Ljubljane.

V **Novo mesto** vsak dan ob 6. uri zjutraj, vsprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.
V **Lukovco** preko Domžal vsak dan ob 1/7. uri zjutraj.
V **Kočevo** preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/6. uri zjutraj.
V **Kamnik** vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.
V **Polhov gradec** in na **Dobrovo** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 2. uri popoldne po zimi.
Na **Ig** vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz **Novoga mesta** vsak dan ob 2. uri popoldne.
Iz **Lukovca** vsak dan ob 4. uri 15 minut popoldne.
Iz **Kočeva** vsak dan ob 6. uri 20 minut popoldne.
Iz **Kamnika** vsak dan ob 9. uri 5 minut dopoldne.
Iz **Polhovega gradca** in **Dobrove** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 minut dopoldne.
Iz **Iga** vsak dan ob 8. uri 30 minut zjutraj.

Tržne cene v Ljubljani

dné 31. avgusta t. l.

Pšenica, hktl.	6 17	Špeh povojen, kgr.	64
Rež, „	4 39	Surovo maslo, „	90
Ječmen, „	3 25	Jajce, jedno	2
Oves, „	2 92	Mleko, liter	8
Ajda, „	3 74	Goveje meso, kgr.	64
Proso, „	4 71	Telečje „	52
Koruzá, „	4 5	Svinjsko „	60
Krompir, „	2 41	Koštrunovo „	36
Leča, „	12	Pišanec	45
Grah, „	13	Golob	17
Fižol, „	11	Seno, 100 kilo	2 05
Maslo, kgr.	1	Slama, „	1 69
Mast, „	66	Drva trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen, „	60	„ mehka, „	4 10

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. avg.	7. zjutraj	737.62 mm.	15.8° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	737.12 mm.	26.2° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	737.50 mm.	19.0° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 20.3°, za 2.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 31. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.55	81.50
Srebrna renta	82.80	82.75
Zlata renta	112.80	112.80
5% marcna renta	96.45	96.50
Akcije narodne banke	885.—	883.—
Kreditne akcije	283.30	283.50
London	125.65	125.55
Srebro	—	—
Napol.	99 1/2	9.95
C kr. cekini	5.91	5.91
Nemške marke	61.47 1/2	61.47 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld. 75 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	165
Ogerska zlata renta 4%	101	10
Ogerska papirna renta 5%	87	45
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	25
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	182
Kreditne srečke	10	20
Rudolfove srečke	10	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	108
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	226	40

Dijak

vsprejme se pod ugodnimi pogoji na stanovanje in hrano pri pošteni obitelji, stanujoči na Mestnem trgu blizu šol. Tudi glasovir je na razpolaganje.
Natančneje se izve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Na prodaj sta hiša in vrt

v Krakovskih ulicah v Ljubljani pod zelo ugodnimi pogoji. (619-1)
Natančneje zve se v notarski pisarni dr. Jarneja Zupanca v Kríževniških ulicah št. 8 v Ljubljani.

Traži se za odmah nastupiti u službu sposoben izvučeni

vinogradar i pivničar.

Gospoštija Božjakovina, (607-3) pošta Dugoselo.

Velika gostilna

na Bernci blizu Beljaka daje se s 1. oktobrom na več let v najem. Železniška in poštna postaja. Lepe sobe za tuje in za krčmo. Prodajalnica mešanega blaga. To vse s ali pa brez polja. — Več ustno ali pisмено pri lastniku: Juliju pl. Kleinmayr-ju na Bernci, Färnitz, Kärnten. (618 1)

Tovarna za kostne pridelke in lim
Luckmann-a & Bamberg-a
v Ljubljani
priporoča svoja zeló vspešno učinkujoča
umetna gnojiva, kostne
moke in superfosfate
po najnižjih cenah.
Na zahtevanje se vpošlje cenilnik in prospekt.

(151-24)

Služba poštne upraviteljice.

S 1. oktobrom t. l. se pri poštnem uradu na Radni pri Sevnici oddaje mesto poštne upraviteljice. Prositeljice za to službo naj svoje prošnje dopošljejo vsaj do 15. septembra podpisaneu poštnemu uradu. O službenih dohodkih pozneje.

Poštni urad na Radni pri Sevnici, dne 24. avgusta 1887. (604-3)

Učenec,

13 do 14 let star, krepek, ki je dovršil vsaj 5 razredov ljudske šole in je zmožen slovenskega in nemškega jezika, vsprejme se v prodajalnico mešanega blaga v Kamniku. Pismene ponudbe naj se blagovoljno pošljejo

Ant. Svetič-u v Kamniku. (615-2)

Denar, ki se more vrniti od 1 do 10 let v majnih mesečnih obrokih, realno, diskretno in po ceni, toda le 300 gld. in več, dobé na posodo kavalirji, častniki, industrijci, posestniki graščin, hiš in zemljišč, profesorji, zdravniki, uradniki, učitelji, trgovci in osebe, ki imajo pravico do pokojnine in dedšine, duhovniki in dame tu in na deželi. Naslov: F. Gurré, kreditni zavod, Gradec. (515-18)

Zobozdravnika Paichel-a
ustni in zobni preparati.
(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)
Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.
Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolezine. Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škatelci zobnega praška 60 kr. (288-42)
Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarnji Svobodi in trgovci Karinger-ju.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.
Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev. (600-2)

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, pomaga pri pretegu žil, otekanji kolen, kopitnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste ter vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dōbe mnogo dobrega mleka.
Zamotek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretegu žil, otekanji kolen, kopitnih boleznih, otrpnenji v boku, v križi i. t. d., pri otekanji nog, mehurjih na nogah, izvinnjenji, otiščanji od sedla in oprave, pri susici i. t. d., s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hibah.
1 steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.
Ta zdravila se dobé pristna samo v „LEKARNI TRNKOCZY“ zraven rotovža v Ljubljani. Razpošilja se vsak dan po pošti.